

no. 5.

MARTINI
OPITII
BOLESLAVIENSIS
SILESII
STRENARUM
LIBELLUS,
VAL. SANFTLEBEN
Prætori & Rectori patriæ
consecratus.

GORLICII
Iohannes Rhamba ex CVDebat.

Lit. Lat.
rec. A.
387.148

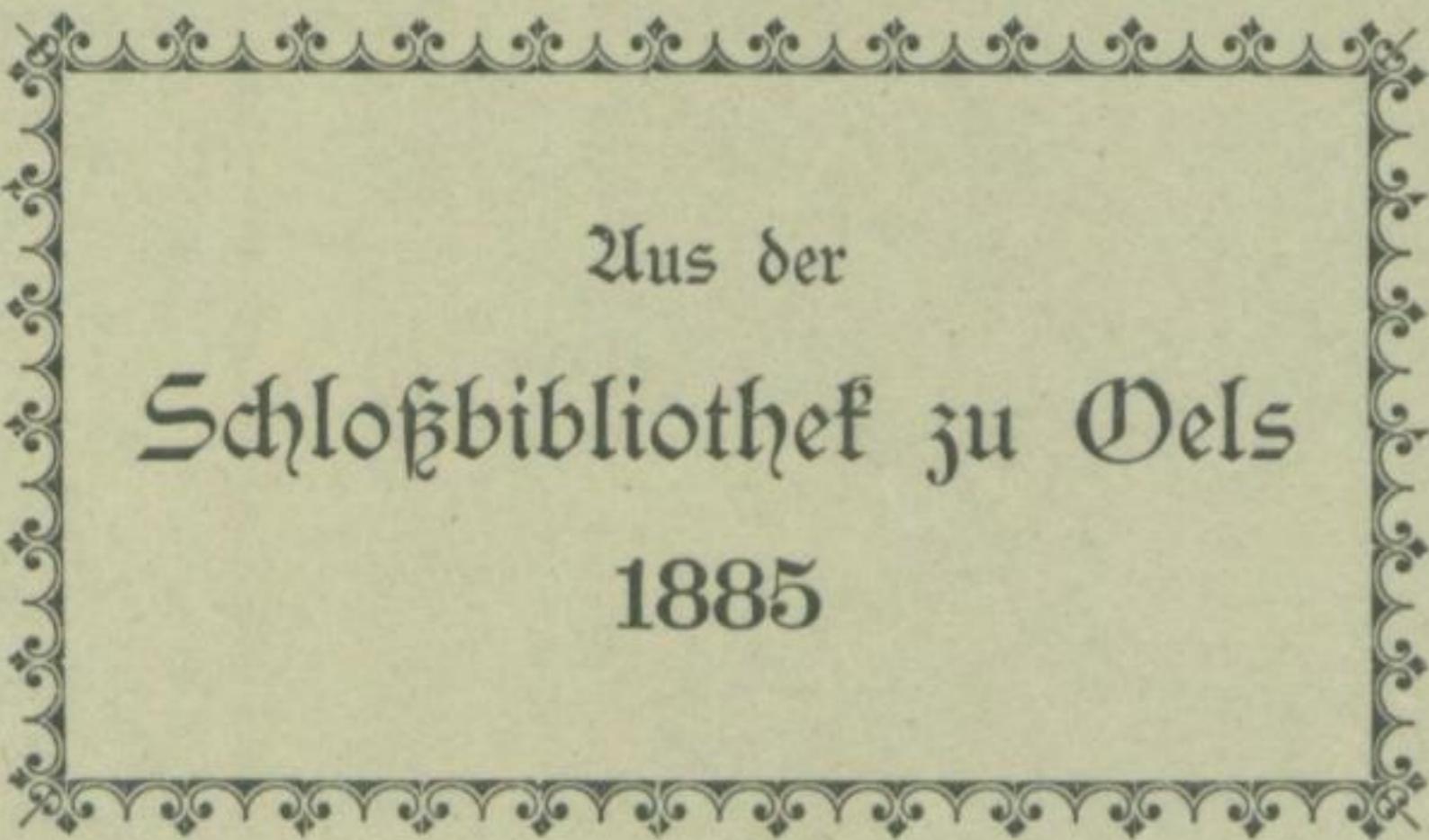
KKK. 6 fur.

MARTINO OPITIO
Juveni LiteratiS°.

Musa, Minerva, Crisis, sibi te le-
(gêre ministrum:
Fungâre, officio fac bene,
(Phœbus eris.

CASPAR CUNRADUS
Phil. & Med. D.
BresLæ.

IX. IXbr. A. C.
cIc Ic cXV.

V. A. VALENTINO
SANFTLEBEN
S. P. D.

Quantum eo nomine, Vir
Amplissime, me efferā, quod
in hac vestra republica natus & educa-
tus sim, dici non potest: quando & laus
ipsius infantiam mei sermonis fugit, &
beneficia quæ ex ea hausi, cum huc ni-
hil quam prolixum ac inexhaustum a-
morem afferre possim, meipsum exce-
dunt. Inter cætera autem eum diem,
maximè memoria extendo, quo te
præceptore primum usus sum. Tu cum
videbas me Latinitatis avidum, pudi-
cam orationem & naturali pulcritudi-
ne exurgentem puero induisti. De aliis
non dico, ne veritatis verba adulatio-
nis putas. Quam incredibili vero gau-

A ij dio

dio me ista afficiunt, tam æterna tristi-
tia damnat rerum mearum tenuitas,
quæ tuis beneficiis nunquam superes-
se poterit. In ostentationem tamen
doloris, & ut scias quantum te colam,
compendiariā gratiæ inveni, hęc inge-
nii ῥήματα, ἐξ ὑπογύς σχεδιασθέντα,
& nec stanti nec sedenti elapsa. Cre-
dendum tamen, fore aliquantivis pre-
cii, quia tibi sunt consecrata. Sunt
præterea joci in fine, quibus nequic-
quam offensæ periculum est. Viro
enim ἐν ἀναφροδίτῳ commisi, & ve-
nustas citra obscoenitatem nullibi exu-
lat. Vale φιλόπατρις, & vive.
Boleslaviæ Sil. Anno cIc Ic cXVI.
extremo Jan.

JESU

JESU CHRISTO
IMMANUEL I
Saluti Viventium.

Dum Cauri ac miseri Boreæ gemitus spirantes
Tristia sub brumæ frigoris egelida
Eruunt rigidas glaciali murmure crustas,
Aeraque infestis spiritibus feriunt,
Tunc miserabilibus languescunt mortibus omnes
Fontes & montes & nemora & silue.
Sed quando molli se verna nitela susurro
Exerit, & dulces jam renovant Zephyri,
Ingeminant blandos formosa prata cachinnos,
Et totus mundi circulus una rosa est,
Et pecus emissum late detondet eburnis
Falcibus arguti graminis ambrosiam,
Pastores ovibus juncti palantibus, antro
Pana omnes, omnes Pana venire fremunt.
Pan venit, atque feras ovibus defendit, amore
Longo irretitus languiduli pecoris.
Iam caput auricomum maturius extulit Eos,
Solans diffusis obvia tempe oculis,
Musæisq; avium junctim pendentia ramis
Collegia etherio carmine luxuriant,

A iij Pad

Pan venit, & letum mundo meditatur amictum,
Pan venit, & campos conficit Elysios.
Sic nos damnati tenebris te, Jesule, vento,
Lecta tibi vernis turba beamur agris.

GEORGIO TIEFFENBACH Viro Consulari.

Tieffenbachia des, patrij fons aureus agit,
In quo fæta situ terra Bolesla rigat,
Et Sais, & Charites, Paphie, Lepor, Hora, Venus, as,
Et Themis, & Themidis Cypris alumna lavant,
Iustum in nescio quo dicunt mersisse profundo,
Haec tenus ut nemo quiverit eximere.
Inte depositi justi alma potentia fontem,
Repperit in rivis patria nostratu is.

ELIAE NAMSLERO Viro itidem Consulari.

Namslere ô patrij rector sublimis Olympi,
Te pueri tenuis vivere charta jubet,
Quippe in te solo conjunctim vivimus uno,
Nostraq, magne pater, vertimus ora tuis.
Te jussore olim dextrum traduximus avum,
Fata velint sub te patria ducat idem.

Vive

Vive precor, longumq; tuis constare memento,
Publica quo melius res superesse queat.
Auguror, excesso te patria dilabetur,
Nec nobis etiam nota, nec ipsa sibi.
Sed taceo laudum, si te non ullus adulor,
Libertasq; animum vindicat una meum,
Hoc fateortantum: Patriæ Namsterus amore
Cunctis plus, solus quam sibi quisq; facit.

MARTINO NVSSLERO Theologo incomparabili.

Nüßlere in cuius summas facundia laudes
Ceſſit, & ingentis verba tremenda Dei,
Qualia credibile est, sancto livore furentem,
Ad Grajas Paulum ſæpe dediffe fores,
Cum mendax tellus, scelerum vexata ruinis,
Nesciret vera relligionis opus,
Sancta q; canities, nec cuivis pervia virtus,
Non effusa jocis, nec rigida illa tamen,
Sed majestatis blando ſuffusa sereno,
Dulciaq; arridens pectoris altus honor,
Lambere laurigeros quid me mirare corymbos,
Et Fama, strenæ nomine, vela sequi?
Non memini Nymphas me ſollicitaffe pudicas:
Propter te id ceſſit turba novena mihi.

A iiii GEOR.

GEORGIO COBERO
felicissimo Archiatro.

Cobere Aesclepi mens, & Sapientia Cei,
Ac Podalirao multum adamate deo,
Quicquid id est tandem quo vos mortalibus agris,
Ignoto credo carmine, fertis opem,
Divinum est, ac divina se prodit ab arte,
Et medicum natos hic furor unus agit.
Felicem patriam, cui numina maxima divum
Tantum sufficiunt, urbis amore, deum.

VALENTINO SANFTLEBEN
Prætoriæ ac Rectoriæ digni-
tatis viro.

Sanftlebi patriæ spes admiranda Boleslæ,
Cui faciles dixit Gratia docta sales,
Ac Themis indomitæ linguae impluit aurea nimbis,
Et Tulli grandes te jubet ire vias,
Ut tua tam rigidum facundia nota sub ævum
Se quoq; nectareis vincere discat aquis,
Dum se in se ambit lustrator circulus anni,
Bifrontisq; citas incipit ire vias,
Dum decet alternas donorum mittere sortes,
Donaq; fautori dat sua quisq; suo,

Num

Num tibi, qua mea sunt, mentis depositis honores,
Hos dudum, Deus hoc scit, dare ius sit amor.
Heroone jubes metra plena animare cothurno?
Vix misera in vestros sufficiunt titulos.
Nil superat nisi vota, at & hic quoq; nulla supersunt,
Pro patria in te hoc consumsimus omne mea.

DAVIDI PREIBISIO integerrimo Senatori.

Opime Preibisi, quem nati amplector honore,
(Sanguis amorq; meum te facit esse patrem)
Cum tam sinceri & recti sis pectoris unus,
Ut te istoc alii nomine mille probent,
Integritas etiam mihi fato cesserit illa,
Qua sola jure glorior esse bonus,
Candide agam tecum, quales nos esse jubemur,
Et candor quales insitus esse facit:
Tu majora tua cum simplicitate severa
Præstas, quam cunctis lyncea turba dolis.

CHRISTOPHORO STŒBER- KEYL à Judiciis aulicis.

Stæberkeyliades, quis dis autoribus ipsis
Suppressæ patriæ te superesse neget?
A u Tn

Tu vixisti aliquot per lustra subactus in aula,
Vndique queis turget irrequieta, dolis,
Civiles etiam novisti ex ordine causas,
Nostras præterea res benefidus amas,
Hinc patriæ, hinc aulæ pote consuluisse labori,
Sit precor illa actis sarta, sit ista tuis.

JOANNI SEILER O
Syndico eruditissimo.

Vive ò jus Iuris, vive Astre & acer ocelle,
Vive, & te longi temporis inde rotis,
Annuit annosi antidea annuus annulus anni,
Et te pro patriæ vivere amore jubet.
Deflemus patremq; tuum, patrisq; guberna,
Mors ejus vita meta sit unatua.

MELCHIORI PŒPLERO
Collegæ Theologo.

THEILOGÆ, Pöplere meus, fax prævia suadæ,
Quem Dominus sanctas efficit ire vias,
Vellem equidem venti cœlestis janitor anni
Me faceret dignis te celebrare modis,
Dum Salvatoris natalia lata recentas,
Cuninaq; moves pendula clostra Deæ:
Sed

Sed quanto quem tu cantas te est altior unus,
Tanto ego qui te isto carmine laudo minor.

MATTHÆO WIELANDO
Theologo pientissimo.

Saepe pias miror, VVielande polite, loquelas,
Cum tibi ter sancto nomine rostra fremunt,
Plenus ab ingenti lymphatus numinis aura
Insolito doctos fundis ab ore sonos.
Christo colloqueris, Triadisq; in laudibus hæres,
Præsentem tibi tu conficias ipse polum.

ZACHARIAE SCHUBERTO
Literatissimo Scholarchæ.

Schuberte Aonidum dulcissime alumne Dearum,
Cui Veneres puro nectaris imbre fluunt,
Audi me, probro tibi me nisi duxeris, in te,
Eque tuo liquidò pectore nosce meum;
Intra me vivo mihi, Musas lenio Musis,
Sum patriæ, cunctis velle deesse, nego,
Fido Deo, peregris nemo tero tempora curis,
Sum simplex, scio me temnere, mitto dolos.
Sperno si invidiae me, ut sit, livore lacerfunt;
Se penetrant mores in mea corda tui.

NICO.

NICOLAO FROBENIO
civi doctissimo.

Frobeni Phæbi non inficiande satelles,
Cui medicas junxit certa Hygieia manus,
Dum lapsus ambiguo venit anni tempore limes,
Et redeundo perit, & pereundo redit,
Claude oculosq; auresq;, animum exere carmen in
(istud.
Pauca cano metri pondere, multa precor.

CHRISTOPHORO BUCH-
WELDEROVIRO optimo.

Buchveldere animi cui lata modestia mentem
Finxit, & antiquæ simplicitatis amor,
Nescio quo prono puer in te corde ferebar,
Pra reliquisq; mihi charior unus eras.
Hoc memini quoties sancti aurea flumina Tulli,
Pæniq; indomito verba lepore dabas,
Protenus influere ad penitas dictata medullas,
Et stillare meros ambrosiæ latices.
Hinc te mirandis arsi, pater optime, flamis,
Et tuus hoc fixus pectore vivit amor.
Quod si tu simili me, ceu credo, uris amore,
Certæ res seræ Posteritatis eris.

MAR-

MARTINO OPITIO Medicinæ Candidato.

Ambitio nullum te prodiga vexat, Opiti,
Transversumq; alio pompa supina rapit,
Cum tamen in medicis possis præstare teipsum,
Atque etiam Cois cernere Marte viris.
Sensi ego, cum tristi quondam languore jacebam,
Et sanis prius viribus, atq; mei,
Tu certis miscens præstantia pharmaca rebus,
Reddebas me omnem viribus, atq; mihi.
Virtuti hoc omni sacrum & solenne videmus,
Quam nosci tacito velle tremore coli.

GEORGIO SEVERO Cantori benemerentissimo.

Docte Severe anima ac nostri vox persona tem-
Et tuba laudati dulcianora Dei, (pli,
Si præceptor i meritas cui debeo grates,
Id debere etiam me reor omne tibi,
Quo, non ingenii defectu, at mente petulca
Flectebam, atq; sui prodigus ibat amor,
Tu benefacta probare, & non facienda negare,
Immiscens verbis dicta severa bonis.
Quod si, ceu fateor, me ait edocuisse, probabis
Ingenium nostrum, vestrum ego judicium.

CAS.

CASPARI BERGMANO
Pædagogiarchæ solertissimo.

Dignus eras meliore loco, Bergmane, sed istud
Seu fortean livor seu tibi Fata negant.
Macte tamen teneram solitum formare juvētam,
Quodq; facis nostras perge beare domos.
Sic quos in se ad majora evexit honorum,
Debebunt patriæ, sed patria ipsa tibi.

MARTINO TSCHERNINGO
præceptoris charissimo.

Tscherninge è cuius ductu, ut scis, primitus hausi
Quicquid in infantum corda cadit bibula,
Sæpe tuos mecum admirans perpendo labores,
Qua celeri ingenium duxeris arte meum,
Seu tuus iste labor, nostra aut solertia causa est,
Ut labor iste tuus causa, ut & ipsa mea est,
Quicquid sit pro quo meritum sibi nota supellex
Non dare quit, pietas nostra dat una tibi.

EROTOPÆNIUM SCHE-
DIASTICUM.

Miror Virgilium dulces neglexe puellas,
Fors concium sibi male,
Et lu-

Et lusus tacite metuentem probrag, noctis,
Quod recte & ordine evenit.
Non ita ego, mea lux, desuetus vivo Diones,
Aversus ut te negligam:
Sed dare non habeo, nec tu tibi munera poscis:
Animamg, meg, dedico.
Ut dem ego me tibi, tu mihi te dato, ita elanguentes
Tenacibusg, brachiis,
Immistog, levi nexu, jungentur amores
In meg, tegg, ad invicem.
Ut dare possim animam, cedo ebria rore labella
Melissa nostra cælico,
Sic anima harentes roseo argutabimur ore,
Violeta amoris pervio,
Altera rursus, & altera, & altera, & altera rursus
Ad blandientes savia,
Donec reclines ad languidulas convales,
Anima cadamus in plice.
Tunc licet evulgent gratas me ferre puellis
Strenas venustis nescium.

De hoc carmine.

Ante elegos scripsisti, hic jambica: virgo recenti,
Si nescis, plane est excipienda modo.

LECTORI.

Non sine te finem, Lector doctissime, quæram,
O sine te nequeat finis adesse mihi!

28. NOV. 1979

Lit. Lef no. A 387, 14